

Sygn. akt IV Cz 207/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Deniziuk

Sędziowie SO: Andrzej Jastrzębski (spr.), Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2013 r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Gminy M. S.

przeciwko pozwanym B. Ż., M. Ż. (1) i M. Ż. (2)

o eksmisję

na skutek zażalenia pozwanych: B. Ż., M. Ż. (1)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 11 lutego 2013 r., sygn. akt I C 485/11

postanawia: **oddalić zażalenie.**

IV Cz 207/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku odrzucił zażalenie pozwanych B. Ż. i M. Ż. (1) na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 13 grudnia 2012 roku w przedmiocie odrzucenia apelacji od wyroku z dnia 10 października 2012 roku.

W uzasadnieniu wyjaśnił, że odpis postanowienia z dnia 13 grudnia 2012 roku w przedmiocie odrzucenia apelacji został doręczony pełnomocnikowi pozwanych w dniu 18 grudnia 2012 roku, zaś tygodniowy termin na jego zaskarżenie upłynął bezskutecznie w dniu 25 grudnia 2012 roku. W tej sytuacji zażalenie wniesione przez pozwanych w dniu 18 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy w Słupsku uznał za spóźnione i z tego powodu odrzucił je w oparciu art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wnieśli pozwani domagając się jego uchylecia. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazali, że osobiście złożyli wniosek o uzasadnienie wyroku wskazując w nim swój adres. Sąd Rejonowy w Słupsku przesłał jednak kierowaną do nich korespondencję na adres ich pełnomocnika procesowego. W ocenie skarżących działanie takie było równoznaczne z naruszeniem ich praw i doprowadziło do opóźnienia w złożeniu przez nich środka zaskarżenia.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanych nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 394 § 2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od dnia doręczenia stronie postanowienia.

Jak z kolei stanowi z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W myśl art. 133 § 3 k.p.c., jeżeli ustanowiono dla strony pełnomocnika procesowego lub osobę upoważnioną do odbioru pism sądowych, doręczenia należy dokonać tym osobom.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 23 listopada 2007 roku (sygn. IV CZ 79/07 – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex Omega), stwierdził, że przepisy kodeksu postępowania cywilnego o doręczeniach mają charakter obligatoryjny, tj. wyłączają swobodną dyspozycję stron w zakresie sposobu doręczania pism sądowych. Unormowanie zawarte w art. 133 § 3 k.p.c. wiąże zarówno sąd jak i same strony, które jedynie poprzez cofnięcie pełnomocnictwa lub jego wyraźne ograniczenie, albo upoważnienie określonej osoby do odbioru pism mogą uniknąć doręczenia przez sąd pisma do rąk osób w tym przepisie wymienionych. Przepis art. 133 § 3 k.p.c. ma zastosowanie także wtedy gdy strona zgłosi wniosek o doręczenie pisma procesowego.

W niniejszej sprawie skarżący byli bezsprzecznie reprezentowani przez ustanowionego z urzędu pełnomocnika procesowego w osobie radcy prawnej K. G. (k. 75-76 akt sprawy). W świetle powyższego Sąd Rejonowy w Słupsku był więc zobowiązany doręczać odpisy wydanych w sprawie orzeczeń na widniejący w aktach adres pełnomocnika i to nawet w sytuacji, gdy sama strona zgłosiła wniosek o doręczenie. W konsekwencji bieg terminu zaskarżenia wydanych w sprawie orzeczeń rozpoczynał się w momencie doręczenia ich odpisów reprezentującemu pozwanych pełnomocnikowi. Oznacza to, że termin zaskarżenia postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 13 grudnia 2012 roku, które zostało doręczone wymienionemu wyżej pełnomocnikowi w dniu 18 grudnia 2012 roku (k. 143 akt sprawy), upłynął w dniu 25 grudnia 2012 roku. Z tego też względu zażalenie pozwanych B. Ż. i M. Ż. (1) wniesione w dniu 18 stycznia 2013 roku podlegało odrzuceniu, jako złożone po terminie.

W tym miejscu należy stwierdzić, że zarzuty skarżących, jakoby poprzez doręczenie odpisów orzeczeń na adres reprezentującego ich pełnomocnika procesowego zostały naruszone ich prawa (w szczególności ich prawo do obrony), są niezasadne. Co więcej, wypada podkreślić, że Sąd Rejonowy w Słupsku ustanawiając pozwany pełnomocnika procesowego z urzędu wręcz zadbał o to, by przysługujące im prawa były w toku procesu realizowane, a interes prawny w sposób należyty chroniony.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.